

slovo PRAVDY

03
2024

Číslo: 03 2024

Ročník: XXIII

Vydavateľ: OZ Slovo Pravdy 2023
Báčsky Petrovec

**Zodpovedný
redaktor:** Ján Rybár

Webová stránka: www.slovopravdy.com

E-mail: redakcia@slovopravdy.com

Adresa redakcie: Vajanského 6
(SRB / SK) 21470 Báčsky Petrovec
PAK 395329
Srbsko

Ján Šerfel
Hviezdoslavova 77/19
05935 Batizovce
Slovenská Republika

Tlačí:

OBSAH

2

NEBESKÁ RÍŠA

4

SPRÍSTUPNENIE NEBA

6

OBYVATELIA NEBA

8

VZKRIESENIE A VYCHVÁTENIE DO NEBA

11

PRESKÚMANIE A ODMEŇOVANIE

14

Otázka a odpoveď:

Budeme sa v nebi navzájom poznať?

15

VZŤAHY V NEBI

17

UVEDOMENIE V NEBI

20

VZBURA, NÁVRAT A ODPLATA

23

OBNOVENIE A VLÁDA

26

OBNOVENIE: NOVÉ NEBO A NOVÁ ZEM

29

EVANJELIUM:

PRIPRAVENOSŤ NA NEBO

„... V KTOROM AJ VY POČUJÚC SLOVO PRAVDY, EVANJELIUM SVOJHO SPASENIA“

Efežanom 1:13

Časopis vychádza každé tri mesiace a zasielame ho každému zdarma.

Všetky náklady na tlačenie a rozširovanie časopisu sú hradené z dobrovoľných príspevkov Božieho ľudu. Kresťanské zbory a jednotlivci, ktorým Pán položí na srdce, aby podporili túto prácu, môžu svoje príspevky zaslať na adresu redakcie.

Úvod

Milí čitatelia,

do rúk sa Vám dostáva nové číslo časopisu Slovo pravdy. Pán, vo Svojej múdrosti viedol myšlienky a rozhodli sme sa, že toto číslo bude zvláštne tým, že tematicky bude hovoriť a rozoberať iba jednu tému: NEBO a to, čo je nad ním. Rôzni autori, vedení Duchom Pánovým, usmerňujú našu pozornosť

na zvláštne pravdy spojené s týmto miestom, kde bude večne prebývať každý, kto prijal Pána Ježiša za svojho Spasiteľa a uveril v Božie Slovo o tom, že je On jediná cesta, ktorou sa človek žijúci na svete, môže dostať do neba.

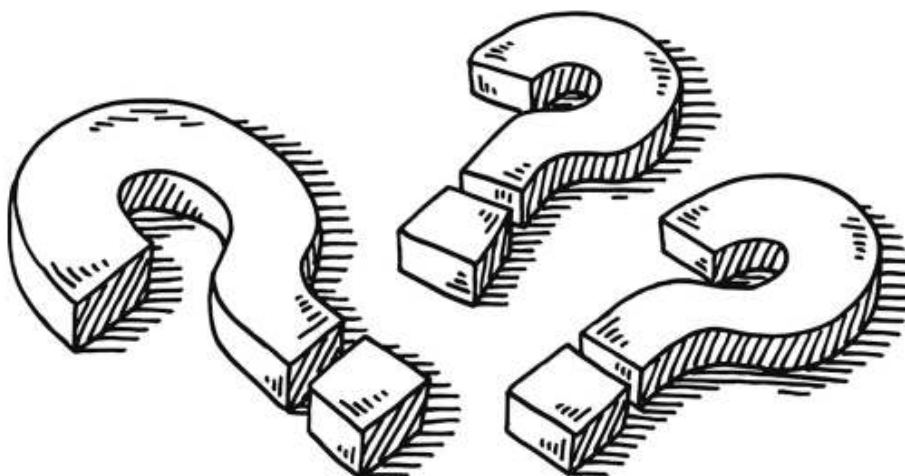
Naša túžba je, aby každý čitateľ prijal od Pána Ježiša pozvanie nastúpiť na cestu do neba a tí, ktorí kráčajú touto cestou, aby boli upevnení a povzbudení zotrvať na nej.

NEBESKÁ RÍŠA

David Petterson

Kam presne ideme? Kam pôjde veriaci, ktorý zomrel, pred Pánovým opätovným príchodom? Písmo učí, že naším údelom je nebo; ale kde sa nachádza

a aké je? Našťastie nie sme odkázaní na svoju fantáziu ani na stovky správ, ktoré napísali ľudia, ktorí údajne odišli do neba a vrátili sa. Apoštol Pavel skutočne opisuje udalosť

z vlastného života, ale robí to veľmi váhavo a s malým množstvom informácií. V skutočnosti sa namiesto toho, aby zaplnil sto alebo viac strán o tom, čo videl, sústredil na to, čo počul. Nezdiala sa s ničím, čo videl. Iba

APOŠTOL PAVEL NAMIESTO TOHO, ABY ZAPLNIL STO ALEBO VIAC STRÁN O TOM, ČO VIDEL, SA SÚSTREDIL NA TO, ČO POČUL.

„počul veci“, a to „počul nevysloviteľné slová, ktoré nesmie človek hovoriť“ (2. Kor. 12:4). A k takémuto zjaveniu dostal Pavel osteň v tele (v. 7), a nie miliónovú zmluvu na knihu!

Pavel však v tomto rozprávaní naznačuje, že po smrti prídeme do „tretieho neba“ (2. Kor. 12:2). Prvé nebo je vzdušné, atmosféra, v ktorej lietajú vtáci (Jer. 4:25). Druhé nebo je astrálne, kde sa nachádzajú hviezdy (Iza. 13:10). Tretie nebo je nebeské, je to miesto, kde prebýva Boh (Iza. 63:15; Žalm 33:13-14; 102:20). Keď Kristus vystúpil k Otcovej pravici, prešiel nebesami (množné číslo, označujúce prvé a druhé; Žid. 4:14) a vstúpil do samotného neba (tretieho), pričom sa zjavil „pred Božou tvárou“ (Žid. 9:24; pozri aj Mar. 16:19; Luk. 24:51; Skut. 1:9-11). Štefan tam videl Pána Ježiša chvíľu pred svojou vlastnou smrťou - „uprel zrak do neba a videl slávu Božiu a Ježiša stáť po pravici Božej“ (Skut. 7:55). Keďže aj Pavel nám hovorí, že po smrti odchádzame, aby sme boli „s Kristom“ (Fil. 1:23), je jasné, že naším údelom je skutočne toto tretie nebo, prítok Boží.

Pavel toto nebo nazýva aj „rajom“ (2. Kor. 12:4), teda tým istým slovom, ktoré použil Pán Ježiš vo Svojom prísľube zločincovi ukrižovanému vedľa Neho (Luk. 23:43). Je zaujímavé, že v gréckom preklade Starého zákona sa slovo „raj“ používa na označenie rajskej záhrady (pozri 1. Moj. 2:8; Ezech. 28:13), miesta, kde sa Boh a človek tešili zo vzájomného spoločenstva. Naším údelom po tomto živote je prebývať s Kristom (ktorý je Boh) v sladkom spoločenstve s Ním v raji.

Aby toto spoločenstvo bolo možné, musí sa nám pri smrti niečo stať, pretože sme hriešnici. V Židom 12:23 sa hovorí o „duchoch spravdivých zdokonalených“, ktorí prebývajú hore v nebeskom Jeruzaleme. To znamená, že aj my budeme po príchode do neba zdokonalení vo svojich duchoch. Pri smrti za sebou navždy zanecháme hriech, pokušenie a zlyhanie.

Na opis nášho údelu sa používajú aj ďalšie výrazy, ktoré sú objasnené v nasledujúcich článkoch. Teraz však postačí ešte jedno slovo - ideme „domov“. Pavel hovorí, že keď opustíme tieto telá, budeme „doma s Pánom“ (2. Kor. 5:8). A niet lepšieho miesta ako domov. Ale v našej slávnej budúcnosti je toho oveľa viac. Naša túžba je, aby ste boli požehnaní pri čítaní nasledujúcich článkov v tomto špeciálnom čísle s názvom „Nebo a to, čo je nad ním“.

TERAZ VŠAK POSTAČÍ EŠTE JEDNO SLOVO - IDEME „DOMOV“.

SPRÍSTUPNENIE NEBA

St. Clair, Shawn

BÚRANIE STANU

Ako pracovník v odvetví výroby stanov, Pavel videl množstvo takých, ktoré boli roztrhané a zničené. Ich skromní majitelia mu ich prinášali na zošívanie a opravu v nádeji, že ich ešte pár rokov budú používať. Ale stany nevydržia večne. Zo svojej podstaty sú dočasné a prechodné. Nevyhnutne sa opotrebovávajú. Niet divu, že Pavlovi prišli na um stany, keď písal o našich telách: „Lebo vieme, že keby náš pozemský dom stánu bol zborený, máme stavänie od Boha, dom, nie rukou učený, večný v nebesiach.“ Preto „ktorí sme v tomto stáne, vzdycháme...“ (2. Kor. 5:1,4). Sme pútnici a žijeme ako tí, ktorí boli poslaní do sveta, aby svedčili o našom Pánovi (Jána 17:18). Zároveň žijeme s vedomím, že naše „občianstvo je v nebesiach“, a túžime po vlasti „lepšej, to jest po nebeskej“ (Fil. 3:20; Žid. 11:16). Počas putovania si vážime svoje „stanové“ telá, ktoré však čoskoro ukážu svoju slabosť a zraniteľnosť. Zisťujeme, aké sú krehké. A nie je to len ich krehkosť spôsobená hriechom, ktorá nás núti vzdychať. Zápasíme aj s našou hriešnou prirodzenosťou – nájomníkom v našom stane, ktorý sa nás neúnavne snaží obrátiť proti prebývajúcemu Duchu, späť k životu pre seba (Rim. 7:17, 20; 8:23). To je

veľa pre každý stan a pre každého obyvateľa stanu – boj vo vnútri a bitka zvonka. Nečudo, že sa Pavel tešil na koniec svojich stanových dní!

V 2. liste Korint'anom 5 nás Pavel povzbudzuje, aby sme očakávali „nový domov“, z ktorého sa budeme čoskoro tešiť. Naše budúce telá oslobodené od hriechu a všetkých jeho následkov sú istou realitou: „Veď vieme... máme stavänie od Boha“ (v. 1). Budú trvalé: „dom, nie rukou učený, večný v nebesiach“ (v. 1). A my sa na ne máme tešiť: „túžiac, že by sme si mohli obliecť naň svoj príbytok z neba“ (v. 2). Vo veršoch 3 a 4 Pavel pravdepodobne odkazuje na stav, v ktorom sú veriaci slobodní od svojich „stanových“ tiel, ale stále čakajú na svoju „stavbu od Boha“, oslávené telá. V jazyku 1. Kor. 15 sa nachádzajú medzi zasiatím svojich prirodzených tiel a vzkriesením svojich duchovných, nepominuteľných, nebeských, vzkriesených tiel. To by vhodne opisovalo „mŕtvych v Kristovi“, ktorí budú vzkriesení pri vychvátaní (1. Tes. 4:16). Kým títo veriaci čakajú na to, že budú „ďalej odetí“ (2. Kor. 5:4), už teraz si užívajú slobodu od hriechu, „preč od tela“, a ťažko by sme ich mohli nazvať bezdomovcami, keďže v súčasnosti sú „doma u Pána“ (2. Kor. 5:8). Ako povedal Pavel Filip'anom: „Mám žiadosť zomrieť

a byť s Kristom, lebo to by bolo o mnoho lepšie“ (Fil. 1:23)!

DOKONČENIE SPÁSY

Aby sme pochopili náš „stanový“ život a náš budúci domov bez hriechu, musíme si uvedomiť minulé, súčasné a budúce aspekty spasenia. Už sme boli zachránení od trestu za hriech (Jána 5:24; Rim. 8:1). V súčasnosti sme zachraňovaní z moci hriechu v našich životoch prostredníctvom prebývajúcего Božieho Ducha, ktorého prežívame, keď žijeme pravdu: „S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa“ (Gal. 2:20). Ale aj napriek tomu všetkému je hriech stále prítomný v našich stanoch i mimo nich. Stále žijeme s jeho účinkami v našich telách a životoch. Tešíme sa na naše konečné oslobodenie od hriechu – budúci aspekt nášho spasenia. „Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame. Pána Ježiša Krista“ (Fil. 3:20-21). Sme na ceste do života, kam „nevojde ... nikdy nič obecného“ (Zjav. 21:27), na miesto, „v ktorých prebýva spravodlivosť“ (2. Pet. 3:13), a kde „Bôh zotrie každú slzu z ich očí, a smrti už viac nebude ani žalosti ani kriku, ani bolesti viac nebude, lebo prvé veci pominuli“ (Zjav. 21:4). Aké spasenie! Aký Spasiteľ!

MEDZIČASOM

Vzhľadom na slávne oslobodenie od hriechu a zázrak toho, čo veriacich čaká, by sa mohlo zdať lákavé tieto „stany“ jednoducho opustiť. Ale to nie je to, k čomu nás Písmo vyzýva v našom

očakávaní. Pavel priznal svoju „túžbu ... zomrieť a byť s Kristom“, ale uznal, že „zostať ešte v tele je potrebné“, pretože Pán má pre neho ešte prácu, ktorú má vykonať medzi veriacimi vo Filipách (Fil. 1:23-24). Pavel píše: „A spoliehajúc na to viem, že zostanem a zostanem so všetkými vami na váš prospech“ (v. 25). Pán vo Svojom pravom čase strhne naše slabé stany, ale zatiaľ má pre nás prácu, ktorú v nich môžeme vykonať pre Neho a pre požehnanie iných.

Je obdivuhodné, že „jestli sa aj náš vonkajší človek ruší, vnútorný sa obnovuje deň čo deň“ prostredníctvom Ducha a Písma, takže zatiaľ „neustávame“ (2. Kor. 4:16). A sme uistení, že „terajšie kratučké ľahké nášho súženia nám pôsobí prenesmierne veľkú večnú tiaž slávy“ (v. 17). Preto sa neprestávajú pozerat' z okna svojho stanu, lebo „vieme, že keď sa ukáže (Kristus), budeme jemu podobní, lebo ho budeme vidieť tak, ako je“ (1. Jána 3:2). A keď sa pozeráme a čakáme, máme žiť v každodennom víťazstve nad hriechom vo svojich stanoch, pretože „každý, kto má túto nádej na neho, očisťuje sa, tak ako je aj on čistý“ (v. 3). Je vhodné žiť už teraz v súlade s tým, ako budeme žiť navždy.

Keď to zhrnieme, budúce povzbudení; tieto stany sa rozpadajú. My ideme hore. Zanechávame za sebou hriech. „Lebo ešte málo, máličko, a ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.“ Ale zatiaľ „spravodlivý bude žiť z viery“ (Žid. 10:37-38).

JE VHODNÉ ŽIŤ TERAZ V SÚLADE
S TÝM, AKO BUDEME ŽIŤ NAVŽDY.

OBYVATELIA NEBA

Thibodeau, Brody

Ak sa kohokol'vek spýtate, kde je jeho domov, odpoveď je často veľmi stručná. Na vašu zvedavosť odpovedajú názvy krajín, miest alebo obcí a možno aj adresy, alebo smer. Ak ich požiadate, aby opísali svoj domov, začnú vymenúvať prírodné prostredie alebo štýl a materiály budovy. Sentimentálni ľudia môžu použiť živé opisy pohľadov, zvukov a vôní, aby vyjadrili pocity domova. Známe odtiene obkladov stien, štebot hrajúcich sa detí alebo sladká vôňa pečúcich sa koláčikov im pripomínajú miesto, kde sa cítia najlepšie. Pre väčšinu z nás sú však miesto a materiálne a fyzické náznaky druhoradými detailmi oproti dôležitejším zložkám domova: ľuďom, ktorí v ňom žijú.

Písmo nám pripomína, že pre veriacich nie je nebo len cieľom cesty, ale je to náš domov (2. Kor. 5:8). Nie je teda prekvapujúce, že radi študujeme biblické pasáže opisujúce nebo. Ďalšie články v tomto čísle sa zameriavajú na miesto, kde sa nebo nachádza, a na prostredie, ktoré poteší naše zmysly. Od oslnivých trónov, korún a drahocenných šperkov až po akordy chvál a vône horiacich lúčok a kadidla

- to všetko poznačí nádheru toho, čo Pavel nazval „tretím nebom“. Pre nás však to, čo urobí nebo domovom, nesúvisí ani tak s miestom a okolím, ako skôr s prítomnými osobami.

Ale koho by sme tam mali očakávať, keď tam prídeme, a kto príde po nás? Dielo Božieho kráľovstva je také rozsiahle, že by bolo úzkoprse prijat' hovorový pohľad na nebo ako na obyčajné rodinné stretnutie. Na druhej strane, hoci je do neba určený rôznorodý zástup ľudí, biblické opisy akoby nikdy nestrácali osobnú srdečnosť a zmysel pre spojenie. Nasledujúce zoznamy nám môžu pomôcť, keď sa tešíme na to, že budeme „doma“.

KTO JE V SÚČASNOSTI V NEBI?

Náš nebeský Otec

Hoci sa to môže zdať samozrejmé, pozorne si všimnime, že sám Boh je v nebi. O Jeho všadeprítomnosti sa učí v celom Písme, ale špecifickým spôsobom sa nebo nazýva Jeho „príbytkom“ (1. Král. 8:30). To, že v nebi prebýva aj v budúcnosti, vidíme v scéne trónu v Zjavení Jána 4.

Náš Pán Ježiš Kristus

Vieme, že Pán Ježiš existoval v nebi už pred stvorením a Svojím vtelením (Jána 1:1; 17:5). Aj keď opäť uznávame všadeprítomnosť, je nám povedané, že náš Spasiteľ bol v zmŕtvychvstalom tele vyvýšený a sedí po pravici Boha (Kol. 3:1; Žid. 1:3), skutočný človek sediaci v nebi, o ktorom je známe, že stojí, keď prijíma svojich do Svojej prítomnosti (Skut. 7:56).

Anjeli

Tieto duchovné bytosti sú celkom jasne poslovnia a sluhovia, ktorých Hospodin poslal, aby plnili určité úlohy. Aj keď sa zdá, že ich služba prebieha predovšetkým na zemi, ich „domovská základňa“ je v nebi. O Gabrielovi sa hovorí, že „stojí pred Božou tvárou“ (Luk. 1:19), a služobníci pre maličkých „ustavične hľadajú na tvár môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Mat. 18:10). Lukáš 15 posilňuje túto pravdu tým, že „radosť v nebi“ prirovnáva k „radosti v prítomnosti Božích anjelov“. Uctievanie Baránka, keď berie zvitok v Zjavení Jána 5, opäť ukazuje, že nebo zostáva domovom anjelov aj v budúcnosti.

Starozákonní svätí

Mojžiš a proroci sa síce zameriavajú na pozemskú vládu a požehnanie, ale o nebi sa zmieňujú len hmlisto. Nový zákon nám však dáva viac svetla. Hovorí sa nám, že títo verní túžili po lepšej, nebeskej krajine (Žid. 11:16). V Lukášovi 16 Pán Ježiš opisuje raj, kde sa Abrahám a Lazár tešili blahobytu, a v nebeskom kontexte sa dozvedáme o duchoch spravodlivých, ktorí tam už sú (Žid. 12:23).

Vynárajú sa otázky, či títo svätí majú v súčasnosti telá, a vedú sa debaty o existencii „dvojkomorového hadesu“, kde prebývali až do Kristovho vzkriesenia. Tieto úvahy odmietame. Celkom uvážene možno konštatovať, že duchovia veriacich zo Starého Zákona išli po svojej smrti okamžite do neba a zostanú tam až do svojho telesného vzkriesenia na konci veľkého súženia.

Svätí z obdobia Cirkvi, ktorí zomreli

Konečným dňom nášho osobného triumfu bude deň, keď dostaneme svoje premenené telá (2. Kor. 5:1-2). Čo sa však stane s tými, ktorí zomrú pred týmto víťazným vytržením? V 2. Kor. 5 čítame, že veriaci je po smrti okamžite „doma“ u Pána. Opäť máme do činenia s tým, čo väčšina verí, že sú naši duchovia bez našich tiel. V porovnaní so životom na tejto prekliatej zemi je vyhliadka na odchod z tohto sveta a na pobyt s Kristom „oveľa lepšia“ (Fil. 1:23).

KTO TAM BUDE V BUDÚCNOSTI?

Veriaci v Pána Ježiša Krista, ktorí nikdy nezomrú

Čoskoro príde deň, keď tí svätí z Nového zákona, ktorí zomreli, budú „oblečení“ do vzkriesených tiel a tí, ktorí nikdy nezomreli, budú premenení (2. Kor. 5:4; 1. Kor. 15:51). Vtedy bude celá Cirkev spolu v nebi a každý z nás bude mať nesmrteľné a neporušiteľné telo.

Mučeníci zo súženia

Pozorné štúdium vykresľuje prvú polovicu súženia ako špecifický čas

mučeníctva. Pán Ježiš zdôrazňuje, že na „začiatku bolestí“ budú mnohí verní Izraeliti vydaní v súženie a zabití (Mat. 24:8-9). Kam však pôjdu duchovia týchto veriacich? Zjavenie Jána 6 ukazuje tieto duše v nebi, ako prosia o spravodlivosť a ako sa im hovorí, aby odpočívali, kým sa nenaplní počet mučeníkov. Zostávajú v nebi až do svojho telesného vzkriesenia na konci času Jakobovho súženia.

Dvaja svedkovia

Našou poslednou myšlienkou je táto dvojica svedkov, o ktorej sa hovorí v Zjavení 11 a ktorá sa odohráva v čase súženia. Po 1260 dňoch svedectva

ležia ich telá zabité na ulici tri a pol dňa. Potom sú v Božej moci vzkriesení a povolani do neba, pričom naháňajú strach všetkým, ktorí sa na nich pozerajú.

Tejto nebeskej téme sa budú venovať aj ďalšie články, pretože Boží program pre vesmír sa bude naďalej rozvíjať. Nebo bude čoraz užšie prepojené so zemou, keď bude nastolené Kristovo kráľovstvo a nakoniec bude ustanovený večný stav. Nám však, milovaní, pripomíname: Ak je naše srdce skutočne zamerané na Neho v sláve, potom je náš domov určite tam, kde je srdce (Kol. 3:1-2).

VZKRIESENIE A VYCHVÁTENIE DO NEBA

Donald Armstrong

Ked' sa pozrieme späť na naše obrátenie, pravdepodobne sme vtedy najviac mysleli na to, ako uniknúť spravodlivému Božiemu súdu za naše hriechy. Okrem toho sme s hlbokou vďačnosťou v srdci našli spasenie skrze vieru v Krista. Odvtedy sme čoraz viac chápali, že sme boli nielen zachránení od hrozných a zaslúžených následkov našich hriechov, ale aj uvedení do večného

požehnaní skrze Krista a v Kristovi. Jedným z najsladších je, že keď sa skončí tento život na zemi, pôjdeme s Ním do neba.

Je tu však dvojaký problém; po prvé, pretože hoci sú nám hriechy odpustené a máme istotu, že budeme v nebi, nemôžeme tam ísť v našom súčasnom tele. Po druhé, pre tých, ktorí zomreli, je síce ich duša už v nebi, ale ich telo sa už

rozpadlo v hrobe. Preto je potrebná zmena, ktorá zabezpečí, aby duch, duša a telo boli prispôsobené pre novú oblasť služby a spevu v nebi s Kristom. V tomto článku sa budeme zaoberať tým, ako boli oba tieto problémy vyriešené.

PREDSTAVENÝ PROBLÉM

Tí, ktorí žijú

Keď sme sa narodili, dostali sme telá vhodné pre svet, v ktorom žijeme, telá, ktoré sú kvôli hriechu závislé od času a sú smrteľné alebo krehké (t. j. podliehajú smrti). Preto čítame: „Lebo je isté, že všetci pomrieme“ (2. Sam. 14:14).

V týchto prirodzených telách nesieme obraz Adama, ktorý bol stvorený z prachu zeme s pozemským telom vhodným na život na zemi, ale kvôli pádu nemohol existovať v dokonalej a svätej atmosfére neba. Keďže tam nemôže vstúpiť nič znečistené, naše pozemské smrteľné telá sú z toho vylúčené.

Tí, ktorí zomreli

Čo sa týka tých, ktorí zomreli, pozemské telo rýchlo podlieha skaze, ako pripomína Pavel: „Je [mŕtve telo] zasiate [pochované] v porušenosti“ (1. Kor. 15:42). Ďalej opisuje pochovanie „prirodzeného tela“ ako „nečesť“ a „slabosť“ (v. 43-44) a vyhlasuje, „že telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo Božie“ (v. 50).

ZDOLANÝ PROBLÉM

Máme teda kresťanov žijúcich v smrteľných telách a zosnulých kresťanov, ktorí zanechali svoje mŕtve,

porušené telá. Aký to bude okamih, keď Pán príde do povetria pre Svojich svätých, keď sa uskutoční veľká zmena alebo premena potrebná na to, aby sme si mohli plnohodnotne užívať nebo. To je to, čo zamestnáva myseľ apoštola, keď v zostávajúcich veršoch 1. Kor. 15:51-58 rozvíja tajomstvo tejto premeny.

Je to všeobšiahla zmena

Apoštol najprv uvádza, že hoci všetci nezomrú (alebo ako to nazýva, nespia), všetci zažijú túto zmenu. Od začiatku Cirkvi o Letniciach až po okamih návratu nášho Pána niet veriaceho, ktorý by bol vylúčený z tohto veľkého, slávneho a dramatického momentu. Pavel hovorí: „Všetci budeme premenení“ (v. 51).

Je to okamžitá zmena

Pavel ďalej vysvetľuje, že táto zmena nastane „razom, v okamihu“ (v. 51). Moment je nedeliteľná jednotka času, niečo, čo sa nedá rozdeliť na niečo menšie; odtiaľ pochádza naše slovo „atóm“. Mihnutie oka je takmer nerozoznateľný pohyb mihalnice. Táto zmena sa teda uskutoční tak náhle a rýchlo, že si nebudeme vedomí jej uskutočnenia, len toho, že sa stala. V súvislosti s priebehom tejto zmeny Pavel vo svojom prvom liste Tesaloničanom uvádza ďalšie podrobnosti: „... mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria“ (1. Tes. 4:16-17).

Je to nezvratná zmena

Apoštol ďalej hovorí o zmene tých, ktorých telá prešli do porušenia:

„mŕtvi vstanú“ (v. 52) a „oblečú si neporušiteľnosť“ (v. 53). Telo, ktoré bolo „zasiate“ do porušenia, bude mať teraz novú podobu - takú, ktorá je nepominuteľná a večná. Znovu sa spojí s dušou, ktorá odišla pri smrti, a už nikdy nebude oddelená. Bol to Job, ktorý pochopil niečo z tejto premeny, keď povedal: „A keď raz toto všetko rozborí moju kožu, potom zo svojho tela uvidím Boha“ (Job 19:26).

Pokiaľ ide o tých z nás, ktorí žijú, ktorí zostanú „ponechaní do príchodu Pánovho“ (1. Tes. 4:15), Pavel hovorí Korintánom, že „toto smrteľné (si musí) obliecť nesmrteľnosť“ (v. 53). To znamená, že tí, ktorí boli v dočasných, časovo obmedzených telách, podliehajúcich smrti, budú v okamihu v premenených, večných, nesmrteľných telách.

Po uskutočnení týchto dvoch životne dôležitých zmien sú živí svätí aj spiaci svätí, ktorí boli teraz vzkriesení, pripravení na stretnutie s Pánom v povetrí, na prenesenie do slávy, a „takto budeme vždycky s Pánom“ (1. Tes. 4:17).

Je to nepochopiteľná zmena

Je ťažké pochopiť veľkosť a vznešenosť tejto zmeny. Pavel povzbudzoval kresťanov vo Filipách, aby sa viac podobali Kristovi, keď povedal: „... nech je také zmýšľanie vo vás, aké bolo aj v Kristu Ježišovi“ (Fil. 2:5). V nasledujúcej kapitole im pripomína: „Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame. Pána Ježiša Krista, ktorý premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu jeho slávy podľa pôsobenia, ktorým si môže aj podriaďiť

všetky veci“ (Fil. 3:20-21). Nie div, že Pavel vo svojom liste Korintánom vznáša triumfálny chválospev a uzatvára ho vďakyvzdaním: „Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista“ (1. Kor. 15:57).

Je to motivujúca zmena

Pavlovo srdce bolo dojaté, keď Korintánom sprostredkoval úžas nad zmenou, ktorá ich čaká, keď príde Pán. Na konci tejto kapitoly (v. 58) ukazuje, že takéto poznanie by malo mať podnetný účinok. V súvislosti s Pánovým dielom sú tu tri príkazy, ktoré ak budú plniť (aj my), nebude to práca nadarmo.

Vzhľadom na blízkosť Pánovho návratu a jeho dosah, ktorý bude mať, mali byť pevní (alebo pevne usadení), nepohnutelní (alebo pevne zotrúvajúci) a mali sa vždy, za každých okolností, rozhodovať (alebo stále viac pracovať) na Pánovom diele.

ON PRICHÁDZA,
PRICHÁDZA PRE NÁS;
ČOSKORO BUDEME POČUŤ JEHO
HLAS NA VÝSOSTIACH;
MŔTVI A ŽIVÍ, VSTÁVAJÚ
A MENIA SA –
RAZOM, V OKAMIHU.
A VYCHVÁTENÍ BUDÚ VŠETCI
SPOLU NA STRETNUTIE V
POVETRÍ;
S MOHUTNÝM HLASOM PÁN
ZOSTUPUJE,
A ON SÁM NÁS TAM UVÍTA.

PRESKÚMANIE A ODMEŇOVANIE

John Meekin

V tomto článku sa zameriame na súdnu stolicu Kristovu. Podľa Nového zákona sa tam bude hodnotiť, odmeňovať a odplácať naša služba.

SAMOSTATNÁ UDALOSŤ

V Novom Zákone sa nám zjavuje viacero oddelených súdov. Ich charakter je zasadajúci, pretože sa odohrávajú pred trónom, na ktorom bude sedieť Pán Ježiš. Sú celkom odlišné v mnohých ohľadoch a ako veriaci musíme rozlišovať medzi jednotlivými z nich. Sú odlišné v čase, v spôsobe súdu, v mieste, kde sa každý z nich koná, a vzhľadom na tých, ktorí budú súdení.

Súdna stolica Kristova

Súdna stolica sa uskutoční po vychvátaní Cirkvi a budú na nej prítomní len tí, ktorí sú veriaci. Jej účelom je preskúmanie našej služby; tie veci, ktoré sme vykonali pre Krista, budú preskúmané a odmenené. Hoci miesto súdnej stolice nie je v Písme zjavené, vieme, že sa uskutoční po vychvátaní a jej účinky budú viditeľné pri zjavení Pána Ježiša. Všimli sme si, že sa Cirkev „obliekla do čistého

a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých“ (Zjav. 19:8). To nám ukazuje, že preskúmanie sa uskutoční pred Kristovým zjavením v Jeho sláve na zemi. Pokiaľ ide o charakter súdu, nemá sa zaoberať našimi hriechmi – tie boli vyriešené na Golgote. Kristus za ne niesol trest na vlastnom tele a splnil Božie požiadavky. Do tohto požehnania sme vstúpili v okamihu obrátenia; naše hriechy nám boli odpustené a boli sme uvedení do vzťahu s Bohom. V ten deň nás nečaká žiadny trestný súd.

Súd živých národov

Tento súd je odlišný od predtým spomínaného. Uskutoční sa na zemi a Pán Ježiš, ktorý sa zjavil vo Svojej moci, bude sedieť „na tróne svojej slávy“ (Mat. 25:31). Uskutoční sa pred nastolením Jeho kráľovstva. Pred ním sa zhromaždia všetky národy, spasení aj nespasení. Títo budú rozdelení do dvoch skupín: ovce po jeho pravici a kozli po jeho ľavici. Ovce budú prijaté do Jeho kráľovstva na zemi, ale kozli budú vyhnaní do večného ohňa; ich postoj ku Kristovi rozhodol o ich rozsudku. Tí, ktorí Ho osobne prijali

(a dokázali to tým, že Mu slúžili), majú v Jeho kráľovstve vyhradené miesto. Kozli sú tí, ktorí odmietli Krista, aj tých, ktorí sú s Ním spojení.

Súd pri Veľkom bielom tróne

Toto je posledný súd Písma a veľmi sa líši od dvoch predtým spomínaných súdov. Na súdnej stolici Kristovej budú prítomní len tí, ktorí sú spasení; na súde živých národov budú pred Kristom stáť spasení aj nespasení. Na tomto poslednom súde budú pri Veľkom bielom tróne súdení len nespasení. Na súdnej stolici Kristovej budú stáť tí, ktorí zomreli, a tí, ktorí žijú (boli vychvátení a premenení), aby vydali počet. Tí, ktorí prežili súženie, budú na súde živých národov. Kontrast s Veľkým bielym trónom spočíva v tom, že sa týka tých, ktorí zomreli a nie sú spasení. Podobne ako predchádzajúce dva sudy, aj tento súd vychádza zo skutkov tých, ktorí stoja pred Pánom, a berie na ne ohľad (Zjav. 20:12, 15). Uskutoční sa vo vesmíre, pretože nebo aj zem utiekli pred tvárou a vznešeným majestádom Pána Ježiša, toho, ktorý sedí na tróne.

VÁŽNA UDALOSŤ

Aj keď sa tešíme, že naše hriechy sa nebudú brať do úvahy na súdnej stolici Kristovej, predsa len to bude vážna udalosť. Náš život, naša služba, naše činy a to, čo sme vykonali vo svojom tele, sa bude brať do úvahy a v ten deň sa bude osobne prehodnocovať.

Naše postoje a súdna stolica

V liste Rimanom (14:1-13) sa dozvedáme o medziludských problémoch medzi veriacimi. Boli medzi nimi takí, ktorí mali výčitky

svedomia v súvislosti s konzumáciou určitých jedál, a iní, pre ktorých to nebol problém. Z toho vznikli medziludské problémy, ktoré spôsobili, že veriaci začali jeden druhým pohrdať. Pavel to napravil tým, že im pripomenul, že budú stáť pred súdnou stolicou Kristovou a budú musieť skladať účty z toho, aký postoj mali k iným veriacim. „A ty prečože súdiš svojho brata?“ (v. 10).

Naše aktivity a súdna stolica

Ako veriaci sme všetci stavitelia, ktorí budujeme v miestnych zhromaždeniach, v ktorých sme v obecnstve (1. Kor. 3:10-15). V tomto bezprostrednom kontexte je zrejmé, že na mysli sú predovšetkým tí, ktorí majú učiteľskú službu medzi svätými. Pavel položil základy v Korinte; urobil to tým, že zvestoval evanjelium. Na tomto základe učenia stavali ostatní, ktorí boli súčasťou zhromaždenia. Dozvedáme sa o rôznych materiáloch, z ktorých sa dá stavať: zlato, striebro, drahé kamene alebo drevo, seno a slama. Medzi týmito materiálmi je rozdiel v ich cene, charaktere, konštrukcii a tiež v ich horľavosti. To, čo je cenné a drahé, odolá vznešenému Kristovmu pohľadu a bude ním odmenené. Musíme si vyskúšať svoje srdcia: Čo vnášame do miestneho zboru? Obstoí to v skúške toho nadchádzajúceho dňa, alebo to bude spálené?

Naše ciele a súdna stolica

Cieľom celej našej služby je, aby sme sa ľúbili Pánovi Ježišovi. Každý veriaci bude mať v ten deň „chválu od Boha“ (1. Kor. 4:5). Všetci považujeme za výsadu, že sme spojení s Kristom,

a cítime svoje slabosti a nedostatky; zdá sa, že robíme tak málo. Do úvahy sa budú brať naše skutky (viditeľné či neviditeľné), naše malé súkromné činy alebo naša aktivita vo verejnej službe. Kristus bude dávať chválu a v ten nadchádzajúci deň slávy bude hodnotiť každý aspekt.

Naša zodpovednosť a súdna stolica

Jedným z dôvodov, prečo bude súdna stolica slávnostnou a skúmajúcou udalosťou je, že budeme ústne skladať účty Pánovi Ježišovi. Budú to robiť dozorcovia; autor listu Židom nám pripomína deň, keď tí, ktorí sa starajú o stádo a pracujú medzi ním, budú skladať účty (Žid. 13:17). Slovo, ktoré sa v tomto úryvku používa, je vydať počet, ktorý človek vydá ústne. Spolu s dozorcami budeme vydávať počty zo svojho správcovstva a z toho, čo sme pre Neho urobili (Rim. 14:12).

Naša prijateľnosť a súdna stolica

Budeme prijateľní pre Pána Ježiša (2. Kor. 5:9-10). S ohľadom na skutky, ktoré sme vykonali v našom tele, budeme pre neho prijateľní alebo milí. On v nás a v našej službe nájde záľubu. Jeho hodnotenie bude známe nám a jeho výsledok, pokiaľ ide o odmenu, bude známy všetkým.

ROZSAH TEJTO UDALOSTI

Pred Pánom Ježišom budeme stáť ako jednotlivci. Vyplýva to z vyššie uvedených kapitol. Hoci dôraz týkajúci sa Kristovej súdnej stolice je v listoch Rimanom 14; 1. Kor. 3; 1. Kor. 4 a 2. Kor. 5 veľmi odlišný, vidíme jednu jednotnú tému: Vo všetkých týchto kapitolách sa spomína

„každý“ alebo „jeden každý“. Na rozdiel od názorov niektorých ľudí nebudeme stáť pred Kristom ako skupiny alebo spoločnosti, ale ako jednotlivci. Rozsah tejto príležitosti, hoci sa týka jednotlivcov, ovplyvní moje miesto v nadchádzajúcej sláve kráľovstva Pána Ježiša. Moja súčasná vernosť určí moje miesto v tej nadchádzajúcej dobe, keď bude On na tróne (2. Pet. 1:11).

Uvidíme Ho, postavíme sa pred Neho a budeme Mu osobne skladať účty. To je najväčšia výzva a malo by to pôsobiť ako impulz v našom živote, aby sme žili na Jeho slávu, slúžili Mu a do Jeho vecí vložili to najlepšie, čo v nás je.

*Keď budem stáť pred Kristovým súdom
A On mi ukáže Svoj plán so mnou,
plán môjho života, aký mohol byť
keby bolo po Jeho, to uvidím.*

*Ako som Ho tu brzdil a tam som Ho
kontroloval, a nechcel som sa vzdať
svojej vôle - Či bude v očiach môjho
Spasiteľa smútok, smútok, hoci ma stále
miluje?*

*Chcel by ma mať bohatého, a ja tu
stojím chudobný, zbavený všetkého
okrem Jeho milosti, kým spomienky
bežia ako lovná zver po cestách, po
ktorých sa nemôžem vrátiť.*

*Potom sa moje opustené srdce skoro
zlomí slzami, ktoré nemôžem vyliat;
a prázdnyimi rukami si zakryjem tvár,
skloním svoju nekorunovanú hlavu.*

*Pane, z rokov, ktoré mi zostali,
odovzdávam ich do Tvojej ruky;
Vezmi ma a zlom ma, vyformuj ma
do tvaru, ktorý si naplánoval!*

Otázka a odpoveď: Budeme sa v nebi navzájom poznať?

Matthew Cain

Budeme sa v nebi navzájom poznať?

Sväté písmo na túto otázku priamo neodpovedá, ale dáva nám viacero dôvodov na to, aby sme si boli istí, že sa v nebi navzájom spoznáme. Významným vodítkom sú zjavenia vzkrieseného Pána. Okrem prípadov, keď bola jeho osoba zázračne ukrytá (napr. na ceste do Emauz v Luk. 24:16), ľudia zmŕtvychvstalého Pána jasne spoznali. Naše vzkriesené telá budú podobné Jeho vzkriesenému telu, takže sa dá očakávať, že naša identita bude rovnako jasná, ako bola Pánova.

Ďalšou udalosťou súvisiacou s touto otázkou je hora Premenenia (Mat. 17; Mar. 9; Luk. 9). Spolu s Pánom sa tu zjavili Mojžiš a Eliáš. Napriek tomu, že títo dvaja muži žili približne 1 500 (Mojžiš) a 900 (Eliáš) rokov pred touto udalosťou, Petrove slová ukazujú, že vedel, kto títo dvaja muži boli. V tomto úryvku nie je nič, čo by naznačovalo, že Pán povedal učeníkom, kto sú Mojžiš a Eliáš, a tým naznačil, že ich osobná identita nejakým spôsobom vychádzala z nich. Spolu s tým, že táto skúsenosť bola predzvesťou slávy kráľovstva (porov. Mat. 16:28; 2. Pet. 1:16-18), je to ďalší náznak toho, že ľudí spoznáme v sláve, ktorá sa ešte len má zjaviť.

Slová apoštola Pavla na iných miestach Nového zákona poukazujú na opätovné stretnutie so svätými,

ktorých poznal na zemi, čo by nebolo zvlášť pozoruhodné, keby nebolo toho, že sa budeme navzájom poznať v nebi. Napríklad v 2. Kor. 4:14 hovorí: „vediac, že ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, vzkriesi aj nás s Ježišom a s vami postaví pred seba“. Keď sa zase tesalonický zbor obával, že jeho blízki, ktorí zomreli v Kristovi, prídu o kráľovstvo, Pavel ich povzbudzuje slovami: „Potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria“ (1. Tes. 4:17). V kontexte je súčasťou povzbudenia aj to, že to zažijú spoločne, čo má význam najmä vtedy, ak sa budeme ešte poznať.

Existujú aj ďalšie miesta v Písme, podobné vyššie uvedeným, ktoré tento argument ďalej podporujú. Skutočnosť, že budeme zdokonalení ako Kristus v jeho bezhriešnosti (Rim. 8:29; Fil. 3:21), je ďalším dôvodom na to, aby sme si boli istí, že sa budeme poznať aj po smrti. Keďže budeme vlastniť myseľ a telo zbavené ničivého vplyvu hriechu, určite nebudeme menej inteligentní ako teraz.

Vyhliadka na opätovné stretnutie so zosnulými milovanými, ako aj na prvé stretnutie s veriacimi z minulosti je vzrušujúca. Čo nás však bude tešiť a uchvacovať oveľa viac, je stretnutie s Pánom Ježišom Kristom, ktorý zomrel za naše hriechy a odišiel pred nami, aby nám pripravil miesto. „... ste sa obrátili od modiel k Bohu, aby ste slúžili Bohu, živému a pravdivému, a očakávali jeho Syna z nebies, ktorého vzkriesil z mŕtvych, Ježiša, ktorý nás vychvacuje od prídúceho hnevu“ (1. Tes. 1:9-10).

VZŤAHY V NEBI

Stephen Harper

Sväté písmo sa veľmi nevyjadruje k tomu, aké je nebo. Keď bol Pavel vychvátený do tretieho neba, to, čo tam počul, sa nedalo vysloviť. Väčšina toho, čo „vieme“ o nebi, je odvodená, a to určite platí o povahe tamjších vzťahov. Pozrime sa na tri hlavné kategórie nebeských vzťahov.

Náš vzťah s božskými osobami

Zďaleka najúžasnejšia vec na nebi je, že božské osoby ho budú zdieľať s nami. Písmo je plné zmienok o hlbokej túžbe Boha byť s nami vo vzťahu. 1. kniha Mojžišova opisuje stvorenie rajskej záhrady, ktorú Boh denne navštevoval, aby sa tešil zo vzájomného spoločenstva s Adamom a Evou. Bez ohľadu na tragédiu pádu je tento obraz rozvinutý v Zjavení Jána, kde Boh večne prebýva v meste – v raji so Svojimi vykúpenými.

Nebeské zobrazenia v Zjavení sú v súlade s veľkňazskou modlitbou nášho Pána. Tam vznešene definoval večný život: „A to je ten večný život, aby znali teba, toho jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista“ (Jána 17:3). Modlil sa, aby tí, ktorých mu Otec dal zo sveta, „boli jedno, ako sme my jedno, ja v nich a ty vo mne, aby boli dokonalí v jedno“, a pokračoval: „Otče, ktorých si mi dal, chcem, aby, kde som ja, aj oni tam

so mnou boli, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred založením sveta“ (v. 22-24).

„OTČE, KTORÝCH SI MI DAL, CHCEM, ABY, KDE SOM JA, AJ ONI TAM SO MNOU BOLI, ABY VIDELI MOJU SLÁVU, KTORÚ SI MI DAL, LEBO SI MA MILOVAL PRED ZALOŽENÍM SVETA“

Celá biblická panoráma sa týka Boha, ktorý vstupuje do ríše času, aby naplnil Svoj vlastný večný zámer, aby sme boli v dokonalom vzťahu s Ním samým. Za týmto účelom apoštol Pavel vysvetlil, že naše spasenie má naplniť Božiu dobrú vôľu, aby sme na základe predurčenia na prijatie boli vo vzťahu s Ním ako synovia (Efež. 1).

V našom vzťahu ako synov je zahrnutá nielen večná spätosť ako Božích detí, ale aj dôstojnosť byť Jeho dedičmi spolu s Kristom (Rim. 8). Okrem toho budeme mať česť Božích služobníkov: „Jeho služobníci sa Mu budú klaňať. Budú vidieť Jeho tvár a Jeho meno budú mať na čele“ (Zjav. 22:3-4). Slúžiť Bohu nie je nič ponížujúce, otrocké. Naopak, v Židom 3 sa vysvetľuje, že Mojžiš bol hodný

slávy ako služobník v Božom dome. O koľko väčšej slávy budú hodní tí, ktorí slúžia v Jeho nebeskom dome!

AKÉ MILOSTIVÉ JE, ŽE SA NÁŠ
PÁN NEHANBÍ NAZVAŤ NÁS
BRATMI

Duch Svätý používa mnoho metafor na opis nášho vzťahu s Pánom Ježišom. On je náš Spasiteľ, Vykupiteľ, Pastier a Veľký veľkňaz. Aké milostivé je, že sa náš Pán nehanbí nazvať nás bratmi (Žid. 2:11). Keď budeme konečne pripodobnení Jeho obrazu, potom bude On zjavne prvorodený medzi mnohými bratmi (Rim. 8:29). V okamihu nášho vychvátenia si však Kristus, naša Hlava, ktorý sa za nás vydal, príde vziať svoje Telo – Nevestu, a my budeme po celú večnosť „plnosťou (naplnením) toho, ktorý naplňa všetko vo všetkom“ (Efež. 1:23).

Náš vzťah s anjelským vojskom a inými stvorenými bytosťami

List Židom 2 potvrdzuje pravdu Žalmu 8, že Boh vždy chcel, aby ľudia boli nad všetkými dielami Jeho rúk. Boh dočasne zmenil Svoj konečný plán a urobil Adama nižším ako anjelov. V tomto stave pokory Kristus vzal ľudské telo. Po Svojom vzkriesení a nanebovstúpení bol však povýšený do postavenia, pre ktoré bol predurčený – „nad každé kniežatstvo a nad každú vrchnosť a moc a nad každé panstvo a nad každé meno, ktoré sa menuje nie len v tomto veku, ale i v budúcom“ (Efež. 1:21).

V súlade s učením Pána Ježiša, že v „novom svete“ budú tí, ktorí ho nasledovali, sedieť na dvanástich trónoch a súdiť dvanásť pokolení Izraelových (Mat. 19:28), Pavel Korintčanom pripomenul, že v budúcom Božom poriadku budú mať česť spravovať anjelov a zvyšok sveta. Ako nevhodné preto bolo, aby sa ich zemské vzájomné spory riešili pred ľudskými súdmi.

Naše vzťahy so spoluveriacimi

Naše vzájomné vzťahy v nebi nebudú rovnaké ako na zemi. Pán, vyzvaný pomerne nepravdepodobným scenárom ženy vydatej postupne za sedem bratov, nezavrhol predstavu akýchkoľvek vzťahov v nebi, ale skôr uviedol, že nebudú rovnaké ako tu na zemi. Toľko novozákonných obrazov naznačuje spoločenstvo a vzťahy – vzájomné údy tela, ovce v stáde, deti v rodine – a zdá sa nepravdepodobné, že by Duch Svätý používal takéto metafory, keby boli po dokončení nášho spasenia okamžite zbytočné.

Pavel hovoril o tom, že odteraz nebude poznať nikoho podľa tela (2. Kor. 5:16). Hoci bol stále padlým človekom, teraz mal úplne nový prístup k ľuďom (vrátane Krista) prostredníctvom Ducha. Nakoniec sa premenia všetky naše vzťahy, pretože spôsob, akým sa budeme navzájom

NAKONIEC SA PREMENIA VŠETKY
NAŠE VZŤAHY, PRETOŽE SPÔSOB,
AKÝM SA BUDEME NAVZÁJOM
POSUDZOVAŤ, BUDE POVÝŠENÝ
NAD DOČASNÉ SPÔSOBY.

posudzovať, bude povýšený nad dočasné, hriešne pozemské spôsoby.

„Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby“ (1. Kor. 15:51-52). Vzťahy, ktoré sú v súčasnosti napäté našou hriešnosťou, budú slávne udržiavané jedným neporušeným Duchom a našou jedinou ambíciou oslavovať Boha. Súperenie a sebecké ambície, nenaplnené očakávania a porušené sľuby, neopatrné slová (aj tie, ktoré sú vypočítané tak, aby zraňovali), nedorozumenia, nesprávne posudzované motívy, úzkosť, strach, vina a hanba – to všetko v jednom slávnom okamihu navždy zmizne!

S takouto zmenenou perspektívou sa teda každý z nás rád zhodne s hodnotením nášho Pána na súdnej stoličici, kde sa bude posudzovať každé slovo a skutok. On vynesie na

svetlo celé pozadie – každý faktor, ktorý k tomu prispel, s každým motívom a poľahčujúcou okolnosťou (1. Kor. 4:5). Keď bude naše vykúpenie dokončené, každá situácia preskúmaná a každé zranenie uzdravené, budeme odchádzať od súdnej stoličice v dokonalej harmónii.

Nebude nič, čo by nás rozdeľovalo. Ani teraz v duchovnej oblasti neexistujú etnické, sociálne ani rodové rozdiely, ale Kristus je všetko a vo všetkom (Kol. 3:11). Tak to bude dokonale a natrvalo, keď sa konečne dostaneme do neba.

Prečo je niečo z toho dôležité? V predtuche istého naplnenia budúcich Božích plánov Peter hovorí: „Keď sa to teda všetko tak rozplýva, jakí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti?“ (2. Pet. 3:11).

Kiež by sme odteraz žili vo svetle toho, akí budeme potom!

UVEDOMENIE V NEBI

David Petterson

Uvedomujú si svätí v nebi, čo sa deje tu na zemi? A ak áno, nezmenšuje to radosť a blaženosť v nebi? Viaceré miesta v Písme naznačujú, že veriaci, ktorí

zomreli a odišli do neba, si skutočne uvedomujú určité pozemské udalosti.

V prvom rade si uvedomme Samuelovo vedomie udalostí v Saulovom živote, keď sa s jeho

duchom spojil v 1. Samuelovej 28. kapitole. Namiesto toho, aby Saulovi povedal, že je už dlho mŕtvy, a preto nevie nič o jeho živote, odkedy zomrel, Samuel hovorí: „Hospodin si učinil, ako hovoril skrze mňa, lebo Hospodin odtrhol kráľovstvo od teba a vzal ho z tvojej ruky a dal ho tvojmu blížnemu, Dávidovi“ (1. Sam. 28:17). Okrem toho Samuel ďalej hovorí, čo sa stane v budúcnosti nielen Saulovi, ale aj izraelskému ľudu: „A Hospodin vydá s tebou aj Izraela do ruky Filištínov, a zajtra budeš ty i tvoji synovia so mnou“ (v. 19). Samuel vedel dosť veľa o pozemských udalostiach v Izraeli - čo sa stalo a čo sa má stať.

„V NEBI BUDE ... RADOŠ NAD JEDNÝM HRIEŠNIKOM, ČINIACIM POKÁNIE.“

Po druhé, mali by sme si všimnúť, čo Pán Ježiš povedal o nebi v 15. kapitole Lukášovho evanjelia. On by mal vedieť, aké je nebo, keďže prišiel z neba. Najprv nám hovorí, že „v nebi bude ... radosť nad jedným hriešnikom, činiacim pokánie“ (v. 7), a potom dodáva: „Pred Božími anjelmi je radosť nad jedným hriešnikom, činiacim pokánie“ (v. 10). Všimnite si, že sa nehovorí o radosti, ktorá by patrila nejakej konkrétnej osobe alebo skupine v nebi. Paralely v príbehoch o stratenej ovci a stratenej minci však naznačujú, že radosť v nebi patrí tak nálezcovi, ako aj tým, ktorí sú „priateľmi a blížnymi“. Z toho vyplýva, že nálezca, sám Pán, sa raduje

spolu s celým nebeským dvorom, keď hriešnik robí pokánie. Svätí v nebi si nepochybne uvedomujú, keď je stratený hriešnik zachránený.

JÁN PÍŠE O TOM, ČO SA STANE, A VIDÍ TO, AKOBY SA TO UŽ STALO.

Tretí relevantný text Písma sa nachádza v kontexte budúcich dní súženia. Ján píše o tom, čo sa stane, a vidí to, akoby sa to už stalo. V Jánovom videní nadchádzajúceho hnevu sleduje, ako Baránok, Pán Ježiš Kristus, otvára sedem pečatí zvitku, z ktorých každá spúšťa súd nad zemou. Toto sa odohráva „v nebi“ (Zjav. 4:1-2). „A keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom duše zabitých pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré mali.“ (6:9) Všimnite si, že títo ľudia boli „zabití“. Zomreli pravdepodobne počas prvých dní nadchádzajúceho obdobia súženia. Skutočnosť, že boli „zabití pre Božie slovo a pre svedectvo, ktoré vydali“, naznačuje, že sú svätí. Uvažujeme teda o veriacich v nebi. Ďalší verš odhaľuje ich povedomie o pozemských udalostiach: „A kričali veľkým hlasom a vraveli: Až dokedy, Samovládca, svätý a pravdivý, nesúdiš a nepomstíš našej krvi na tých, ktorí bývajú na zemi?“ (v. 10). Títo mučeníci si uvedomujú, že tí, čo ich zabili, ešte stále žijú na zemi, a volajú k Pánovi o spravodlivosť.

Aj náš posledný dôkazový text pochádza z poslednej biblickej knihy. „Potom som počul sťa veľký hlas mohutného zástupu na nebi,

ktorý hovoril: Hallelujah! Spasenie a sláva a česť a moc Pánovi, nášmu Bohu, pretože pravdivé a spravедlivé sú jeho súdy, lebo odsúdil veľkú smilnicu, ktorá porušovala zem svojim smilstvom, a pomstil krv svojich sluhov na jej ruke“. (Zjav. 19:1-2) Obyvatelia neba oslavujú zvrhnutie Babylonu na zemi (zaznamenané v predchádzajúcej kapitole), čo je udalosť, o ktorej jasne vedia.

Po preskúmaní týchto štyroch udalostí by sme nemali vyvodzovať záver, že svätí v nebi vedia o všetkom, čo sa deje na zemi, iba že môže byť Božou vôľou, aby vedeli o konkrétnych udalostiach.

AKO SA BUDEME MÔČ
SKUTOČNE TEŠIŤ Z NEBA, KEĎ
BUDEME VEDIEŤ, ŽE NAŠI
MILOVANÍ SÚ NAVŽDY STRATENÍ?

Často sa kladie otázka, že ak budeme v nebi vedieť o pozemských udalostiach, budeme vedieť o svojich blízkych, ktorí zomreli a odišli do pekla? Ako sa budeme môcť skutočne tešiť z neba, keď budeme vedieť, že naši milovaní sú navždy stratení? Tu je potrebné zvážiť dve veci. Prvou je, že v nebi budú naši duchovia dokonalí a my budeme vidieť veci z inej perspektívy, skutočne z božskej perspektívy. Plnšie pochopíme Božiu svätosť, ľudský

BUDEME VIDIEŤ VECI Z INEJ
PERSPEKTÍVY, SKUTOČNE Z
BOŽSKEJ PERSPEKTÍVY.

hriech a to, čo skutočne znamená odmietnuť Spasiteľa. Ďalšia vec, ktorá nám môže byť nápomocná, pochádza z Izaiáša 65:17: „Lebo hľa, stvorím nové nebesia a novú zem, a nebudú sa spomínať drevne veci ani neprijdú na myseľ“. Je pravda, že Izaiáš sa pozerá do budúcnosti, mimo našej súčasnej doby. Ale môže tu byť princíp, ktorý sa vzťahuje na všetkých veriacich, ktorí sú teraz v nebi alebo tam budú. Možno existujú veci, ktoré Pán jednoducho nedovolí, aby „prišli na myseľ“ a na ktoré „sa nebude pamätať“.

ČOKOLÍVEK NÁM BOH DOVOLÍ
UVEDOMIŤ SI O ZEMI, KEĎ
BUDEME V NEBI, BUDEME V
STAVE TO ZVLÁDNUŤ.

Čokolívek nám Boh dovolí uvedomiť si o zemi, keď budeme v nebi, budeme v stave to zvládnuť. V nebi sa však pravdepodobne budeme viac sústrediť na nebo než na to, čo sa deje na zemi. Budeme sa tešiť zo stretnutia s milovanými. Budeme si vážiť svojho osláveného ducha, ktorý už nebude môcť zarmútiť Pána. Budeme sa tešiť z neprerušeného a dôverného spoločenstva s Božím ľudom. Budeme obdivovať krásu nášho nového príbytku. A nad touto krásou bude „krása Spasiteľa oslňovať každé oko“. Naším stredobodom pozornosti a príťažlivosti na večnosť bude Ten, ktorý urobil nebo skutočnosťou a vykúpil náš vstup doň Svojou vlastnou drahocennou krvou.

VZBURA, NÁVRAT A ODPLATA

A. J. Higgins

VZBURA

Trojstvo zla

Niekedy po vychvátení sa na scéne objaví muž s dokonalými diplomatickými schopnosťami a charizmatickou osobnosťou. Povstane spomedzi mora národov. Spolu s ním bude spojencom „falošný prorok“ (Zjav. 13) pochádzajúci z izraelského národa, ktorý bude ľudí zvádzať svojimi zázračnými schopnosťami a nakoniec všetkých ľudí prinúti uctievať obraz prvej šelmy. Západný svet bude oslavovať príchod tohto svetového vodcu a vkladať všetky svoje nádeje do jeho schopnosti priniesť „mier a bezpečnosť“. K týmto dvom mužom sa pridá satan, ktorý im dodá energiu a katapultuje ich na výslnie (v. 2, 4). Tvoria tak trojicu zla, ktorá je výzvou pre trojicu Božstva. Satan, veľký falšovateľ, predstaví svetu svoje majstrovské dielo podvodu. Jazyk Žalmu 2 vystihuje aj postoj ľudí v tomto období. Svet bude oslavovať tohto človeka, Človeka hriechu, ako jediného boha, ktorého potrebuje. Vzburá vlastná ľudskému srdcu od Edenu sa prejaví v celej svojej ohavnej realite.

Zmluva

Šelma nejakým spôsobom, ktorý je nám v súčasnosti skrytý, zaistí

Izraelu bezpečnosť a uzavrie s ním na tento účel zmluvu (Dan. 9:27). Pravdepodobne bude zahŕňať možnosť obnoviť ich chrám. Zdá sa, že na Blízkom východe nastane mier vďaka stratégii a zručnosti tejto šelmy. Ale práve vtedy, keď si celý svet bude myslieť, že konečne nastal „mier a bezpečnosť“, začnú sa odohrávať udalosti zo Zjavenia 6. Nebo už viac nemlčí! Je vydaný príkaz „pod“ a na scéne sa objavuje prvý jazdec.

Súženie

Výraz „Pánov deň“ sa v Písme nachádza asi 30-krát. Niekedy môže mať bezprostredný kontext. Zvyčajne sa však vzťahuje na čas, keď sa Boh opäť priamo vysporiada s hriechom a hriešnikmi na planéte Zem. Zdá sa, že sa to začne v okamihu, keď jedna zo „živých bytostí“ povie: „Pod“ (Zjav. 6:1). Pravdepodobne sa to pretiahne cez obdobie súženia a do tisícročnej Kristovej vlády a skončí sa udalosťami, ktoré sa spomínajú v 2. Pet. 3:10. Je to deň hnevu (Zjav 6:17) pre obyvateľov zeme. Bude zahŕňať prenasledovanie verných Židov, ako aj tých, ktorí budú oslovení ich svedectvom. V prvom rade však ide o to, že Boh hovorí k ľuďom na zemi a ukazuje Svoju spravodlivú odplatu za ich hriešne správanie. Nič podobné ešte na zemi nebolo. Podrobnosti o hrôzach toho dňa

presahujú rámec tohto článku, ale v porovnaní s nimi zatienia všetky hrôzy vojen, ktoré tento svet kedy poznal.

NÁVRAT

Zjavenie

Temné mraky a pochmúrne tóny predchádzajúcich kapitol Zjavenia sú náhle prerušené „zjavením sa v sláve“, ktoré zažiarí nad svetom, ako je opísané v Zjavení 19. Náhle „Hallelujah!“ ohlasuje príchod Kráľa kráľov a úsvit nového dňa. Náš pohľad opäť zaberá uctievanie, keď sme nabádaní, aby sme „chválili nášho Boha“ (v. 5) za Jeho spravodlivý súd a za príchod Baránkovej svadby.

Uctievanie

Štyri „Hallelujah!“, ktoré nasledujú v postupnosti (v. 1, 3, 4, 6), sa všetky vzťahujú na spravodlivý Boží súd nad šelmou, falošným prorokom a Babylonom. Oslava Jeho spravodlivosti, majestátu, moci a nadvlády naplňa nebesia. Po tisícročia ľudia spochybňovali samotnú existenciu Boha pre jeho údajné mlčanie tvárou v tvár zlu, ale teraz povstal a odpovedal na všetky rúhania ľudí a všetky výzvy skeptikov.

Tí, ktorí sú s Ním spojení

Pána sprevádza a po Jeho boku je Jeho nevesta, Cirkev. Počas sedemročného obdobia súženia nebola na zemi, aby znášala všetok jeho hnev; bola v nebi. Tým sa naplnil Pánov prísľub, že nás ochráni pred dňom súženia, ktorý má skúšať celú zem (3:10). K tomu možno pridať uistenie Ducha Svätého v 1. liste Tesaloničanom. Čakáme na Pána Ježiša,

„ktorý nás vychvacuje od prídúceho hnevu“ (1:10). Taktiež nie sme určení na hnev, ale na získanie spasenia skrze nášho Pána Ježiša (5:9). „Hnev“ sa takmer vždy vzťahuje na Boží súd v čase, a nie vo večnosti. V citovaných spisoch sa vzťahuje na „veliký deň jeho hnevu“ (Zjav. 6:17), ktorý príde na obyvateľov zeme. V Písme sa opisuje mnohými spôsobmi: čas Jakobovho súženia (Jer. 30:7), Pánov deň (1. Tes. 5:2), veľké súženie (Mat. 24:21; Zjav. 7:14) a iné.

Jeho nevesta zostúpi z neba spolu s Ním, pretože práve tam strávila obdobie medzi vytrhnutím a jeho návratom, aby vládla.

Toto je ďalej podložené úvahou o Pavlových vlastných očakávaniach. Vo svojom prvom liste, 1. Tesaloničanom, hovorí o Pánovi Ježišovi ako o našom vysloboditeľovi z prichádzajúceho hnevu (1:10) a potom vo svojom zjavení o Pánovom príchode hovorí o sebe: „potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria“ (4:17). Nečakal naplnenie niečoho iného, ako napríklad príchod Človeka hriechu, súženie alebo iné znamenia. Aby však niekto Pavlovi nevyčítal, že svoju teológiu nerozvinul úplne, o päť rokov neskôr v liste Korintčanom hovorí: „Všetci nezosneme“ (1. Kor. 15:51). O rok neskôr im opäť píše o vzdychaní, aby prijal svoje nové telo z neba. A azda o štyri roky neskôr v liste filipänskému zhromaždeniu hovorí: „odkiaľ i Spasiteľa očakávame. Pána Ježiša Krista, ktorý premení telo nášho poníženia...“ (3:20-21).

Je jasné, že Pavel očakával blízky príchod Krista, a nie súženie.

ODPLATA

Scéna

Scéna, ktorú nám opisuje Pán pri odchode z neba, je majestátna a mocná. Prichádza súdiť a viesť vojnu. Na jeho bedrách je napísané: „Kráľ kráľov a Pán pánov.“ S ním sú aj nebeské vojská. Tie však na tento boj nebudú potrebné; je to sotva bitka. Zostúpi na Olivovú horu; dotyk Jeho nôh bude zvestovať väčšie veci ako stopy, ktoré ľudia zanechali na Mesiaci. Hora sa rozdelí a topografické zmeny vyvýšia Jeruzalem a urobia z neho aj prístavné mesto (Zach. 14:3-9). Mesto, o ktorom si ľudia mysleli, že je zrelé na dobytie, sa stane kameňom veľkej ťarchy pre národy (Zach. 12:1-4) a Pán bude bojovať za Svoj ľud a Svoje mesto.

Večera

Vyzýva sa všetko nebeské vtáctvo, aby sa zhromaždilo a hodovalo na tých, ktorí budú zabití Pánovým slovom. Výsledok tohto boja je istý. Žiadna zbraň ani stratégia nebude schopná ubrániť sa proti Pánovi v deň Jeho hnevu.

Porážka

To, čo bude nasledovať, najlepšie vystihujú slová Písma: „A lapená bola šelma a s ňou falošný prorok ... Tí dvaja boli hodení živí do ohnivého jazera, horiaceho sírou.“ (Zjav. 19:20). Zvyšok ich vojska bude pobitý „mečom toho, ktorý sedel na tom koni“ (v. 21). Bitka sa pravdepodobne skončí za niekoľko okamihov a víťaz vyjde z nej bez ujmy a triumfálne.

Posledným členom tejto zlej trojice, s ktorým sa vysporiada, bude satan. Aby Pán zdôraznil bezmocnosť tohto úhlavného nepriateľa, zodpovednosť poslať Satana na tisíc rokov do priepasti zveruje anjelovi!

Túto zdanlivo nepremožiteľnú moc, Šelmu a Falošného proroka a ich spojencov, zahubí v okamihu skutočný Vládca vesmíru. On príde a zničí ich zjavením Svojho príchodu (2. Tes. 2:8). Úhlavný Boží nepriateľ bude vyhnaný na tisíc rokov. Stále však zohráva malú úlohu v Božom zjavení ľudského srdca. K tomu dôjde na konci tisícročnej vlády Pána Ježiša. Po skončení ideálnych tisícročných podmienok bude satan uvoľnený a ľahko si nájde tých, ktorí budú ochotní ho nasledovať a odmietnu Krista a všetky jeho požehnanie. Zjavenie úplnej skazenosti ľudského srdca bude úplné.

Zasadnutie

Poslednou záležitosťou, ktorou sa treba zaoberať pred uvedením tisícročného kráľovstva, je záverečné posadenie Kráľa na trón, ktorý bude súdiť národy (Mat. 25:31-46). Zlí opustia tento trón a vstúpia do večnej tmy a vyhnanstva. Spravodliví vstúpia do kráľovstva. Všetko potom ustúpi Tisícročnému kráľovstvu nášho Pána Ježiša Krista.

Veľký Boží plán a zámer pre Jeho Syna a vykúpené ľudstvo sa čoskoro dočká svojho naplnenia vo večnom kráľovstve nášho Pána a Spasiteľa. Tisícročná vláda je len predsieňou do obrovského večného priestoru, ktorý nebude poznať hranice.

OBNOVENIE A VLÁDA

Clive Barber

KLIATBA A STVORENIE

„**Ž**e si to urobil, zlorečený budeš nad každé hovädo a nad každé zviera poľné; ... Veľmi rozmnožím tvoju bolesť a tvoje tehotenstvo; ... zlorečená bude zem pre teba“ (1. Moj. 3:14-17). Čo asi prebehlo Adamovi hlavou, keď si obzeral dokonalú rajskú záhradu, zatiaľ čo hlas všemocného Stvoriteľa ho zbavil vlády a každý aspekt stvorenia podrobil kliatbe – zlorečeniu?

Keď Duch Svätý rozvíja Božie slovo, vidíme, že Božia túžba zahrnúť stvorenie do sféry svojho kráľovstva nie je ničím novým. Božie kráľovstvo je nadčasové a my chápeme, že Jeho Syn je večný Kráľ. „A Kráľovi vekov, neporušiteľnému, neviditeľnému, jedinému, múdremu Bohu, česť a sláva na veky vekov. Amen!“ (1. Tim. 1:17). Do Svojho večného kráľovstva Boh uviedol anjelské bytosti rôznych hodností a rozličných schopností (Kol. 1:16; Ezech. 28:14; Iza. 6:2; Luk. 1:19; Júdu 9; Zjav. 4:4-11). Je nepochopiteľné, že pri všetkých svojich vznešených privilégiách nasledovala tretina celého anjelského sveta Lucifera v jeho vzbure proti Božiemu trónu, a teda do večného zatratenia.

Obrátiac Svoju pozornosť k tomuto vesmíru, Boh začal ďalej rozvíjať Svoj plán na zriadenie Svojho kráľovstva v tomto svete, pričom doň umiestnil Človeka korunovaného slávou a ctou spolu so Svojou Nevestou, aby mali zvrchovanú vládu nad dielami Jeho rúk. Treba mať na pamäti, že Boh nemal veľa rôznych plánov, ale jeden veľký večný zámer. Výrazy Božie kráľovstvo, nebeské kráľovstvo, Otcovo kráľovstvo, kráľovstvo Jeho drahého Syna, Kristovo a Božie kráľovstvo a večné kráľovstvo nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista sú synonymá, často sa používajú zameniteľne a nehovoria o rôznych kráľovstvách, ale skôr o rôznych aspektoch jedného kráľovstva. Pri spätnom pohľade na Písmo chápeme, že Boh si bol úplne vedomý toho, že Adam zlyhá, a vždy mal v úmysle priviesť druhého človeka, Pána z neba. Boh teda začal odhaľovať Svoj hlavný plán, odhaľoval ho prostredníctvom prorokov, po jednotlivých obdobiach, a vyvrcholil triumfálnym dielom kríža (Žid. 1:1-3; 9:26).

KRISTUS A STVORENIE

Keď sa pohybujeme po tejto planéte, pozorujeme hrozné následky hriechu, ako stvorenie vzdychá v otroctve kliatby. Nikto z nás nikdy nevidel správne steblo

trávy alebo dokonalé jablko. Ovocie, ktoré videli Kálef, Jozue a ich spoločníci v zaslúbenej krajine, nebolo ničím v porovnaní s tým, čo tento svet zažije, keď sa Kristus vráti a zruší zlorečenstvo.

Najprv si všimnite mimoriadne geografické zmeny, keď sa krajina tohto sveta dramaticky zmení počas pohromy za dní súženia. Údolia sa zdvihnú, hory a vrchy sa zrovnajú so zemou (Iza. 40:4), ostrovy zmiznú v mori, hlavné mestá padnú a Jeruzalem sa rozdelí na tri časti (Zjav. 16:19-20). Po Kristovom návrate sa Olivový vrch rozdelí na dve časti, čím vznikne obrovské údolie (Zach. 14:4).

Na rozdiel od slabého úsilia ľudstva zabrániť akejkoľvek klimatickej zmene Kristus odstráni zlorečenstvo a tento svet spozná skutočnú ekologickú zmenu. Mestá plné smogu a znečistené rieky budú minulosťou (Iza. 61:4; Ezech. 36:33-36; 47:8-12). Sucho nebude poznať nikto, okrem tých, ktorí odmietnu prísť do Jeruzalema pokloniť sa Pánovi (Zach. 14:17). Spolu s tým príde aj premena botanická s takou úrodou plodín, že kým bude roľník pripravený znovu zasiať, žnec bude ešte žať (Amos 9:13)! Na vrcholoch a úbočiach hôr budú prevítať vinice a kukuričné polia a hojnosť bujnej trávy bude znamenať, že na kopcoch sa budú nepretržite pásť dojnice a poskytovať mlieko (Žalm 72:16; Joel 3:18).

Už nebudú žiadne výlety za zvieratami v klietkach do zoologických záhrad, pretože dôjde k zmene zvierat. Vlk bude bývať s jahniatkom a leopard bude ležať s kozliatkom;

teliatko, levíča a výkrmné mláďa pôjdu spolu a malé dieťa ich bude viesť. So zmenou inštinktov sa bude pásť krava a medveď; ich mláďatá budú ležať spolu a lev bude jesť slamu ako vôl (Iza. 11:6-7; 65:25).

Táto Kristova spravodlivá vláda spôsobí spoločenskú zmenu a konečne zavládne celosvetový mier (Iza. 11:1-5; Luk. 2:14). Ľudské fyzické a biologické zmeny rozptýlia choroby a smrť detí. Dlhý život bude normou pre narodených a človek, ktorý zomrie v 100 rokoch, bude oplakávaný ako dieťa (Iza. 65:20)!

Hospodárske zmeny budú ohlasovať čas materiálneho blahobytu, národy budú svoje poklady prinášať Pánovi na uctievanie. Sociálne zabezpečenie a nezamestnanosť zmiznú.

Napokon sa tento svet bude tešiť z politických a cirkevných zmien. Božia vôľa bude na zemi dokonale vyjadrená a uskutočnená. „Toho dňa bude na zvoncoch koňa: Sväté Hospodinovi“ (Zach. 14:20). Budú prevítať nedeľné školy (Iza. 54:13) a nebude dospelého človeka, ktorý by nikdy nepočul o Pánovi (Jer. 31:34)! Ten, kto bude sedieť na tróne v Jeruzaleme, tam nebude na základe demokratického hlasovania alebo diktátorskej vlády, ale božským právom a bude sa volať „Predivný, Radca, Silný Bôh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja“ (Iza. 9:6).

CIRKEV A STVORENIE

„Nebo na večnosť,“ ozývalo sa z kazateľovej tribúny. Možno pekný sentiment, ale teologicky

nesprávny. Čo teda čaká Cirkev, keď opustíme tento svet? Ako sme odhalili v predchádzajúcich článkoch, Cirkev čaká vzkriesenie, premena a prenesenie na stretnutie s Pánom v povetrí! Budeme prežívať nielen nadšenie zo stretnutia s milovanými, ale aj Kristovo skúmanie nášho kresťanského života. Tam sa budú odovzdávať koruny a znášať straty, tam sa odhalí postavenie a zodpovednosť za správu v tisícročnom kráľovstve (porov. Mat. 19:28; Luk. 19:11-27; Rim. 14:10-12; 1. Kor. 3:8-15; 4:2-5; 6:2-3; 9:24-27; 2. Kor. 5:9-11; 1. Tes. 2:19-20; 2. Tim. 2:12; 4:7-8; Jakuba 1:12; 1. Pet. 1:7; 5:4; 2. Pet. 1:11; Zjav. 2:26-27; 3:21).

Fyzicky a duchovne pripravení na tisícročné kráľovstvo vstúpime do neba, uchvátení scénou anjelských bytostí, ktoré sa venujú uctievaniu Boha a Jeho Syna. Konečne prišlo všetko, na čo nebo čakalo; vytrvalé volanie nespočetných svätých „príd' kráľovstvo tvoje“ je vypočuté. Vystupuje Lev z Júdovho pokolenia, svätý Boží Baránok; staneme sa svedkami korunovácie Kráľa vekov (Zjav. 4-5)! Aká slávnosť, keď náš Pán rozpúta krutý súd súženia na bezbožný svet (Zjav. 6-18).

Keď prídeme k Zjaveniu 19:7, hlas z trónu nabáda všetkých, aby sa radovali a plesali a vzdali česť Kristovi, lebo prišla Baránkova svadba a Jeho manželka sa pripravila. Nastáva večné spojenie Krista a Jeho nevesty a až teraz môžu byť priatelia Ženícha (Jána 3:29) pozvaní, aby sa tešili z Baránkovej svadobnej večere.

V Lukášovi 22:14-30 náš Pán trikrát uvádza, že sa teší na ten deň, keď bude sedieť v kráľovstve so Svojimi učeníkmi, jesť a piť s nimi. V Matúšovi 19:28 sú Jeho slová dôrazné: „Ameň vám hovorím, že vy, ktorí ste ma nasledovali, v znovazrození, keď sadne Syn človeka na tróne Svojej slávy, sadnete si aj vy na dvanástich trónoch súdiac dvanásť pokolení Izraelových“. Je pôžitok z toho, že budeme fyzicky s Kristom a budeme kralovať v Jeho kráľovstve na zemi, určený len pre učeníkov, alebo pre celú Cirkev? Počúvajte inšpirované slovo Laodicei: „Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne“ (Zjav. 3:21). Pán hovorí Tyatire: „A tomu, kto víťazí a kto ostríha až do konca moje skutky, tomu dám moc nad pohanmi a bude ich pást' železným prútom“ (2:26-27). Keď sa korintskí svätí hádali pre malicherné veci a navzájom sa dávali na súd, Pavel ich pokarhal slovami: „Či neviete, že svätí budú súdiť svet? ... Či neviete, že budeme súdiť anjelov?“ (1. Kor. 6:2-3).

List Židom 1:2 vyhlasuje, že Boží Syn je ustanoveným dedičom všetkých vecí. Všetko bolo stvorené skrze Neho a pre Neho. Všetky veci sú Jeho, a to nielen na základe stvoriteľského práva, ale aj na základe vykupiteľských zásluh. Pavel nám oznamuje, že Cirkev bola pred založením sveta vyvolená v Kristovi, aby mala účasť na tomto dedičstve, a my, výlučne ako Kristova nevesta, budeme „spoludedičmi“ (Rim. 8:17; Efež. 1:4). Biblia hovorí jasne: otvorí sa nebo a zjaví sa ženích, Kristus, sprevádzaný svojou Nevestou odetou v bielom. Kristus zostúpi z neba,

bude oslávený vo Svojich svätých a bude obdivovaný všetkými, ktorí veria (2. Tes. 1:10; Zjav. 19:14; 21:10). Enochovo dávne proroctvo sa napokon naplní: „Hľa prišiel Pán so svojimi svätými myriadami“ (Júdu 14). Stvorenie s dôverou očakáva zrušenie zlorečenia pri zjavení Božích synov; „a keď sa zjaví Kristus, náš život, vtedy sa aj vy s ním zjavíte (grécky výraz sun – v spojení s ním) v sláve (Kol. 3:4). Nikdy Ho neopustíme. Sám Pán slúbil: „poberiem si vás k sebe,

aby ste tam, kde som ja, aj vy boli“ (Jána 14:3). Pavel prostredníctvom Ducha potvrdzuje: „A takto budeme vždycky s Pánom“ (1. Tes. 4:17).

Doteraz Boh nikomu nedovoliť žiť tisíc rokov (Matuzalem mal 969 rokov), ale v Zjavení 20 sa šesťkrát uvádza, že obdobie Kristovej vlády bude trvať 1000 rokov. To, čo Boh túžil od začiatku, uskutoční sa na konci: Muža so Svojou nevestou, ktorý bude vládnuť na zemi s najvyššou autoritou.

OBNOVENIE: NOVÉ NEBO A NOVÁ ZEM

David McAllister

Súvislosti

Nové nebo a nová zem sa v Písme spomínajú štyrikrát: dvakrát v Starom zákone (Iza. 65:17; 66:22) a dvakrát v Novom zákone (2. Pet. 3:13; Zjav. 21:1). Keď čítame tieto dva Izaiášove verše v ich súvislostiach – v kontexte, vidíme, že nehovoria o úplnej, trvalej obnove po zániku všetkých vecí, ale o čiastočnej, dočasnej obnove, ktorá nastane pri Pánovom návrate na zem. Izaiáš v týchto veršoch opisuje podmienky počas tisícročia. Píše napríklad o umieraní (65:20), stavaní domov a sadení viníc (65:21), rodení detí (65:23) a jedení zvierat (65:25).

Všetko toto sa vo večnom stave nebude konať.

Ak teda chceme uvažovať o našom večnom domove, obrátíme sa na dva novozákonné citáty: „A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť“ (2. Pet. 3:13); „A videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem boli pominuli, a mora už nebolo“ (Zjav. 21:1). Pretože Peter používa „nebesia“ (množné číslo), zatiaľ čo Ján používa „nebo“ (jednotné číslo), niektorí si mysleli, že Peter píše o hmotnom nebi a Ján o „samotnom nebi“, Božom príbytku. Avšak zatiaľ čo v bežnej angličtine sa

toto rozlišovanie zvyčajne robí medzi jednotným a množným číslom tohto slova, v gréckom Novom zákone sa jednotné aj množné číslo používa pre materiálne nebesá. Napríklad vo vete „utiekla zem i nebo, a miesto im nebolo nájdené“ (Zjav. 20:11) je slovo „nebo“ v jednotnom čísle, ale zjavne sa tu myslí na hmotné nebo. Boží príbytok neutečie, ani sa nebude musieť obnovovať. Ako vždy, je veľmi dôležité skúmať súvislosť – kontext a porovnávať Písmo s Písmom. V Zjavení 21, ako aj v 2. Petrovom liste 3 sa teda hovorí o hmotných nebesiach.

Časový priebeh

V 2. Petrovom liste 3, Peter opisuje príbeh nebies a zeme v troch etapách: po prvé, „nebesia boli od dávna i zem, ktorá z vody a vodou stojí“ (v. 5); po druhé, „terajšie nebesia i zem“ (v. 7); a po tretie, „nové nebesia a novú zem“ (v. 13). Prvá etapa ustúpila druhej pri potope, keď „vtedajší svet, zatopený vodou, zahynul“ (v. 6). Prechod z druhého do tretieho (a posledného) štádia sa tiež uskutoční pohromou spôsobenou Bohom, teraz však nie vodou, ale ohňom: „pominú nebesia s rachotom, a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria“ (v. 10).

Tento vrcholný záver dejín súčasných nebies a zeme sa uskutoční v spojení s Veľkým bielym trónom, na ktorý zem a dokonca aj more vydajú telá nespasených mŕtvych. Ján videl „veľký trón biely i sediaceho na ňom, pred ktorého tvárou utiekla zem i nebo, a miesto im nebolo nájdené“ (Zjav. 20:11-15). Ide o zánik súčasného

neba a zeme, po ktorom v Jánovom zázname nasleduje „nové nebo a nová zem“ (Zjav. 21:1).

Charakter – povaha

Zem pred potopou bola zničená, pretože „Hospodin videl, že sa množí zlosť človeka na zemi“ (1. Moj. 6:5). Podobne aj „terajšie nebesia i zem sú odložené tým istým slovom a opatrujú sa pre oheň v deň súdu a zatratenia bezbožných ľudí (2. Pet. 3:7). Keď čítame tieto slávnostné veci, aká je to úľava vedieť, že to tak nebude v našom večnom domove, ktorý sa bude navždy vyznačovať spravodlivosťou: „A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť“ (v. 13)! V súčasnosti nás neustále zarmucuje nespravodlivosť všade okolo nás; o čo viac to musí zarmucovať svätého Boha. V novom nebi a na novej zemi však nič také nebude.

Súčasná zem po potope nesie dôkazy o hriechu a smrti tej predchádzajúcej, napríklad vo fosílnych nálezoch, ale nová zem nie. Každá stopa po hriechu a jeho následkoch bude odstránená zánikom starej a vytvorením novej. Okrem toho, zatiaľ čo po potope ľudia naďalej žili v hriešnych telách, novú zem budú obývať tí, ktorí boli premenení, aby sa podobali Pánovi Ježišovi Kristovi (Fil. 3:20-21; 1. Jána 3:2). Ďalej, hriech nielenže nebude prítomný, ale na rozdiel od prvej etapy dejín zeme nebude ani možnosť, aby tam vstúpil. Už nikdy teda nebude potrebný súd. Aký požehnaný, bezpečný a šťastný domov nás čaká!

Zmeny

„A ten ktorý sedel na tróne, povedal: Hľa, činím všetko nové“ (Zjav. 21:5). Keďže si len ťažko vieme predstaviť, ako musí vyzerat' takéto miesto, kde je všetko nové, nie je prekvapujúce, že Ján upriamuje našu pozornosť najmä na veci, ktoré sú teraz tu, ale ktoré tam nebudú. Robí tak v súvislosti s hmotnými aj nehmotnými vecami, pre každú z nich čítame dve slová „už nie“.

Pokiaľ ide o materiálne veci, „mora už nebolo“ (v. 1). To je veľmi odlišné od súčasnej zeme, ktorej väčšinu pokrýva voda. More je kľúčové pre fungovanie súčasného atmosférického neba a zeme, takže jeho neprítomnosť poukazuje na zásadne odlišné podmienky. Skutočnosť, že Písmo vyzdvihuje túto jednu zmenu, má nepochybne aj duchovný význam, pretože more sa v Písme používa symbolicky mnohými spôsobmi, napr: „Ale bezbožní budú jako rozbúrené more, keď sa nemôže upokojiť, ktorého vody vymietajú bahno a blato. Nemajú pokoja, hovorí môj Bôh, bezbožní“ (Iza. 57:20-21). Prinajmenšom neprítomnosť mora naznačuje stav večného pokoja, bez zloby a nepokoja.

Pokiaľ ide o veci, ktoré nie sú materiálne, ale napriek tomu sú skutočné, existuje aj pre ne požehnané „už nie“: „A Bôh zotrie každú slzu z ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti ani kriku, ani bolesti viacej nebude, lebo prvé veci pominuli“ (Zjav. 21:4). Tieto jednoduché, krásne slová si nevyžadujú žiadne vysvetlenie. Všetko, čo nám teraz spôsobuje smútok, tam budú veci „bývalé“ a už „viac nebudú“. Aká útecha!

Spoločenstvo

Náš večný domov nie je opísaný len „tým čo tam nebude“, ale aj slávnym „čo tam bude“: „Hľa, stán Boží s ľuďmi, a bude bývať s nimi, a oni budú Jeho ľuďom, a on, Bôh, bude s nimi a bude ich Bohom“ (v. 3). Slová „príbytok“ a „prebývať“ v tomto verši sú rôzne tvary toho istého slova, takže „bude s nimi prebývať“ by sa dalo preložiť „bude s nimi bývať“. Ján používa to isté slovo na začiatku svojho evanjelia: „A On, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami“ (Jána 1:14). Tí, ktorí vtedy „videli jeho slávu“, mali veľké privilegium, boli však relatívne málo početní, zažívali ju len obmedzený čas a ich padlá prirodzenosť im kládla hranice v jej vnímaní. Naproti tomu v tej večnej budúcnosti budú všetci Jeho ľudia s Ním a budú sa tešiť z nekonečného spoločenstva s Ním v oslávenom stave! To bude na tom mieste určite najväčšie požehnanie zo všetkých!

Občania

V 7. verši 21. kapitoly Zjavenia sa uvádza, že ten, kto „zdedí všetko“, je „ten, kto víťazí“. Ján na inom mieste uvádza, že víťazom je „ten, kto verí, že Ježiš je Syn Boží“ (1. Jána 5:5). Žiaľ, jediným ďalším miestom večného prebývania je „v jazere, ktoré horí ohňom a sírou“, a o tých, ktorí tam budú naveky, sa uvádza osemnásobný opis: „bojazliví a neveriaci...“ (Zjav. 21:8). Veľký rozdiel medzi týmito poslednými miestami určenia by nás mal motivovať, aby sme oslovovali hriešnikov slávnym evanjeliom spasenia skrze vieru v nášho Pána Ježiša Krista, ktorý vydal Seba Samého,

aby mohli žiť večne s Ním. Vskutku, každého, kto číta tieto slová a ešte neodpovedal na pozvanie, vyzývame, aby hneď teraz dôveroval tomu, ktorý stále drží v rukách toto požehnané zaslúbenie: „Ja dám tomu, kto žízni, z prameňa vody života zadarmo“ (v. 6).

Dôsledky

Úvahy o budúcnosti udalostiach by mali mať pre nás vždy praktické dôsledky v prítomnosti. V 2. Petra 3 sú zmeny, ktoré nastanú, priamo spojené s napomenutiami, ktorým

musíme venovať vážnu pozornosť: „Keď sa to teda všetko tak rozplýva, jakí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti“ (v. 11); „Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli najdení nepoškvrnení a bezvadní v pokoji“ (v. 14); „Vy teda, milovaní, znajúc to vopred chráňte sa, aby ste neboli tiež spolu zavedení bludom tých bezbožných a nevypadli tak z vlastnej pevnosti. Ale rastite v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva i teraz i na deň veku. Ameň“ (v. 17-18).

EVANJELIUM: PRIPRAVENOSŤ NA NEBO

Joseph Dennison Jr.

Je tento život všetko, čo existuje? Sú nebo a pekle skutočné? Alebo sú to len vymyslené miesta, ktoré si nábožensky založení ľudia vymysleli? Ak sú skutočné, môžeme si byť istí svojím budúcim údelom? Biblia jasne hovorí, že každý z nás je večná duša, ktorá bude večne existovať len na jednom z dvoch miest – v nebi alebo v pekle. Nebo je Božím príbytkom, miestom dokonalej spravodlivosti, odkiaľ bol vyhnaný hriech a všetky jeho odporné následky v podobe bolesti, utrpenia a smrti. Nebo je miestom krásy, svetla, harmónie, lásky a radosti. Alternatívou je pekle a nakoniec ohnivé jazero, miesto temnoty, utrpenia, plaču a úplnej

beznádeje, kde sú duše oddelené od Boha a všetkého dobrého.

Vzhľadom na takéto extrémne dôsledky je nevyhnutné, aby ste si boli istí nebom. Je však možné byť si istý nebom? Závisí náš cieľ od našich dobrých skutkov, krstu alebo cirkvi, ku ktorej sa hlásime? Aké sú presne podmienky na vstup do neba? Správne odpovede môže poskytnúť iba Božie slovo, Biblia.

Biblia nás učí, že naším predvoleným údelom nie je nebo, ale pekle. Každý z nás sa narodil s hriechnou prirodzenosťou a odvrátil sa od Boha.

Dokončenie na zadnej obálke >>

„Lebo nieto rozdielu, lebo všetci zhrešili a postrádajú (stratili) slávy Božej“ (Rim. 3:23). Pán Ježiš povedal Nikodémovi, nábožnému mužovi svojej doby, že „Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie“ (Jána 3:3). Ešte znepokojujúcejšia je pravda, že nemôžeme urobiť nič, aby sme sa napravili pred Bohom. „Pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnené pred ním niktoré telo“ (Rim. 3:20). Oblúbená myšlienka, že Boh zväži naše dobré a zlé skutky, aby rozhodol o vstupe do neba, sa v Biblii nenachádza.

Dobrou správou je, že Boh spoznal náš beznádejný stav a poslal Svojho Syna, Pána Ježiša Krista, aby bol naším Spasiteľom. Pán Ježiš bol úplne Boh, a predsa na Seba vzal skutočné ľudské telo, aby mohol zomrieť na kríži pod Božím súdom za naše hriechy. „Lebo aj Kristus raz trpel a zomrel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby nás priviedol k Bohu“ (1. Pet. 3:18). Smrť Pána Ježiša uspokojila spravodlivý Boží hnev voči nášmu hriechu. Boh preukázal Svoje uspokojenie tým, že vzkriesil Pána Ježiša z mŕtvych. „A on je smierením za naše hriechy, no, nie len za naše, ale aj za hriechy celého sveta“ (1. Jána 2:2). Boh teraz ponúka večný život zadarmo každému, kto uverí v Pána Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa. „Kto verí v Syna, má večný život“ (Jána 3:36).

Je možné mať istotu neba, pretože vstup do neba nezávisí od ničoho, čo urobíme. Istota neba je založená na viere v dokonané Kristovo dielo. Tí, ktorí dôverujú Pánovi Ježišovi, dostávajú ako dar večný život, ktorý im nemožno vziať. Pán Ježiš povedal: „Ja im dávam večný život, a nezhynú na veky“ (10:28). Tí, ktorí sa vzdajú závislosti od vlastných skutkov a uveria Pánovi Ježišovi ako svojmu Spasiteľovi, majú zaručený pobyt v nebi. Uverte v Neho ešte dnes a môžete si byť istí nehom!

[www.slovo pravdy .com](http://www.slovopravdy.com)

ISSN 1451-1991